

Effectiveness of the management of private schools in nong bua lam phu province

Kanda Lertkomenkul ^{1*} and Sasirada peangthai ²

^{1, 2} Pitchayabundit College

* Corresponding author. E-mail: Anubarnkanwadeeschool@gmail.com

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1. To study the effectiveness of private school administration in Nong Bua Lamphu Province, and 2. To compare the effectiveness of private school administration in Nong Bua Lamphu Province, classified by position, educational qualification, and work experience. The sample group consisted of administrators and teachers in private schools in Nong Bua Lamphu Province. The sample size was determined using Krejcie & Morgan's sample size determination method, resulting in 191 participants. This included 19 school administrators selected through purposive sampling and 172 teachers selected through stratified random sampling. The research instrument was a 5 - point rating scale questionnaire with content validity ranging from 0.66 to 1.00 and reliability of 0.844. The hypothesis testing included t-test (Independent Samples) and F-test (One-Way ANOVA) and the testing of couple difference by using regulation of Scheffe'.

The results of the study were as follows:

1. The overall effectiveness of private school administration in Nong Bua Lamphu Province was at a high level ($\bar{X} = 4.38$). When considering individual aspects, the highest mean was found in stakeholder participation ($\bar{X} = 4.43$), followed by effective teaching ($\bar{X} = 4.42$), while the aspect with the lowest mean was strong leadership and vision ($\bar{X} = 4.31$).

2. School administrators and teachers with different positions and educational levels showed no significant differences in their opinions regarding the effectiveness of private school administration in Nong Bua Lamphu Province, both overall and in individual aspects, which did not support the original hypothesis. School administrators and teachers with different work experiences showed no significant differences in their overall opinions regarding the effectiveness of private school administration in Nong Bua Lamphu Province, which also did not support the original hypothesis. However, when considering individual aspects, significant differences at the .05 level were found in stakeholder participation and learning achievement measurement and evaluation.

Keywords: Effectiveness, Educational institution administration, Private educational institutions

ประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู

กานดา เลิศโกเมนกุล^{1*} และ ศศิรดา พงษ์ไทย²

^{1,2} วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต

* Corresponding author. E-mail: Anubarnkanwadeeschool@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู 2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และ ประสบการณ์ทำงาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอนในสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 191 คน โดยแบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 19 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และครูผู้สอนจำนวน 172 คน สุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าความตรงเชิงเนื้อหาตั้งแต่ 0.67 - 1.00 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.844 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ ค่าที (t-test) แบบ Independent Samples การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และความแตกต่างรายคู่ ของเชฟเฟ (Scheffe')

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย ($\bar{X} = 4.43$) รองลงมา คือ ด้านการสอนที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.42$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านความเป็นผู้นำที่เข้มแข็งและมีวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.31$)
2. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่มีตำแหน่งและระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย และด้านการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ, การบริหารสถานศึกษา, สถานศึกษาเอกชน

© 2025 JISSD: Journal of Integration Social Sciences and Development

บทนำ

ในยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และการศึกษา สถานศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวและพัฒนาการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อสร้างคุณภาพการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และสังคม การบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพถือเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาของประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเป็นความสามารถของผู้บริหารและบุคลากรในการดำเนินงานด้านต่างๆ ของสถานศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน การพัฒนาครูและบุคลากร การสร้างความพึงพอใจในการทำงาน และการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน (Hoy & Miskel, 2013)

การปฏิรูปคุณภาพการศึกษาตลอดระยะเวลาหลายสิบปี ผลการประเมินการปฏิรูปการศึกษาไทยยังคงมีข้อผิดพลาดด้านคุณภาพอยู่หลายประการ จนส่งผลให้เกิดความล้มเหลวไปสู่ ทรัพยากรบุคคลของชาติ กล่าวคือ ผู้เรียนไม่อาจพัฒนาตนให้

เป็นบุคคลที่มีคุณภาพและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์อย่างสมบูรณ์ ไม่สามารถคิดวิเคราะห์และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหา ในชีวิตได้ (คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา, 2562) ประเทศไทยยังขาดซึ่งบุคลากรที่จะมาสร้างนวัตกรรมเพื่อมาต่อยอดกับนานาประเทศ ในสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตคนอย่างรวดเร็วและความหลากหลายอย่างมาก ทำให้มักพบเจอปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ผู้สอนยึดติดกับวิธีการสอนแบบเดิม ๆ ไม่พัฒนาต่อยอดนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ ผู้สอนใช้นวัตกรรมการสอนไม่สอดคล้องกับวัยของ ผู้เรียน และผู้สอนไม่แลกเปลี่ยนเทคนิคและวิธีการจัดการเรียนการสอน นวัตกรรมทางการศึกษาในอดีตมักถูกพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการพัฒนาผู้เรียน คือ นวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรการเรียนรู้ ขั้นพื้นฐาน การพัฒนาครูให้สามารถนำรูปแบบของนวัตกรรมทางการศึกษา มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนา การเรียนการสอนและการทำวิจัย จะช่วยให้ครูปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ในด้าน การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริง ซึ่งควรมีการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง (อจศรา ประเสริฐสิน และคณะ, 2560)

การยกระดับคุณภาพการศึกษาต้องพัฒนา “ครู” เนื่องจากนักเรียนและครู ถือว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญมากที่สุดในกระบวนการจัดการศึกษา เพราะนักเรียน เป็นผลผลิตของระบบการศึกษา ในขณะที่ครู คือ บุคลากร ซึ่งประกอบอาชีพหลักทางด้านการเรียน การสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นบุคลากรที่มีบทบาทสำคัญในกระบวนการ จัดการศึกษา เพราะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดผู้เรียนมากที่สุด อย่างไรก็ตาม วิกฤตของระบบการผลิตและ พัฒนาครู ยังเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมไทยในปัจจุบัน เช่น ระบบการผลิตครูขาดความต่อเนื่อง ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการใช้ครูที่แท้จริง ไม่มีเอกภาพเชิงนโยบาย และมาตรฐานของสถาบัน ผลิตครูที่ลดลง รัฐลงทุนด้านการผลิตครูต่ำ ขาดแคลนครูของสถาบันผลิตครู ขาดหน่วยงานรับผิดชอบในการดูแล กำกับ ติดตาม วางระบบการพัฒนาครูในภาพรวม ขาดฐานข้อมูลการพัฒนาครู ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนในการพัฒนาครู การพัฒนาครูส่วนใหญ่เป็นการกำหนดกิจกรรมจากส่วนกลาง ซึ่งไม่มีการหาความจำเป็นที่ตรงกับความต้องการที่แท้จริงของห้องเรียน รวมทั้งเป็นการฝึกรอบร้อม ในห้องประชุมในโรงแรม ซึ่งเป็นการดึงครูออกจากห้องเรียน ระบบการบริหารงานบุคคลไม่สามารถ สร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครู ไม่สามารถใช้รูปแบบการสอนได้ตรงตามศักยภาพ ระบบ การส่งเสริมความก้าวหน้าในวิชาชีพ ค่าตอบแทน ยังไม่สะท้อนผลลัพธ์ด้านคุณภาพของผู้เรียนได้ อย่างแท้จริง นอกจากนี้ ครูที่ไม่มีคุณภาพ ส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาและปฏิรูปการศึกษา (กมล รอดคล้าย, 2561) ครูที่ทำการจัดการเรียนการสอนจะต้องมีใบประกอบวิชาชีพครู เพื่อแสดงถึงศักดิ์และสิทธิในการประกอบอาชีพครู แต่นั่นก็ไม่ได้เป็นเครื่องการันตีว่าครูจะมีความรู้ ทุกคน โดยเฉพาะในเรื่องของความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งถ้าคุณครูไม่รู้จักหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อพัฒนาตัวเอง ก็จะส่งผลเสียต่อการเรียนการสอน และขาดความน่าเชื่อถือจากนักเรียนได้ ดังนั้นจึงควรที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ และเตรียมตัวให้พร้อมก่อนที่จะสอนทุกครั้ง เพราะหากผู้เป็นครู ซึ่งเป็น ต้นทางของความรู้ให้กับผู้เรียน ไม่สามารถถ่ายทอดสิ่งที่ตนเป็นประโยชน์ และนำไปพัฒนาต่อได้ การเรียนการสอนก็ถือว่าสูญเปล่า ครูจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดสำหรับการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา (Derrick Meador, 2018)

กระทรวงศึกษาธิการได้เปิดโอกาสให้โรงเรียนเอกชนเข้ามามีบทบาทในการช่วยแบ่งเบาภาระ ของรัฐในการจัดการศึกษาและให้บริการการศึกษา โดยต้องอยู่ในขอบเขตที่รัฐกำหนดไว้ รัฐบาลจึงได้ กำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเอกชนไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติไว้ดังนี้ 1) ส่งเสริม ให้เอกชนจัดการศึกษาทุกระดับเพิ่มขึ้นให้มีอิสระและคล่องตัวในการบริหารและการจัดการ สามารถ พึ่งตนเองได้โดยรัฐให้การสนับสนุนด้านวิชาการ ทรัพยากรการอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานและ การรับรองมาตรฐาน 2) สนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ และให้มากขึ้น โดยเฉพาะ การศึกษาที่นอกเหนือจากการศึกษาที่เป็นความต้องการเฉพาะของกลุ่มคน 3) ส่งเสริมบทบาทเอกชน ในการร่วมจัดการศึกษาในทุกระดับให้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากการทำงานของรัฐเพียงผู้เดียว ไม่สามารถ รับภาระในการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ เพราะความจำกัดทางด้าน ทรัพยากร (ขจรจิตร อ่อนเฉย และคณะ, 2565)

โรงเรียนที่มีคุณภาพมักมาจากคุณภาพของผู้บริหารโรงเรียนและกระบวนการบริหาร ในสถานศึกษานั้น ๆ ซึ่งโรงเรียนเอกชนสามารถเข้ามาช่วยเหลือภาครัฐในด้านการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองต่อสังคม และกระแสของโลกที่เปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี และ บ่อยครั้งในโรงเรียนของรัฐบาลที่ถูกจำกัดด้วยนโยบายหรือกฎข้อบังคับต่าง ๆ จุดนี้ถือเป็นโอกาสอันดี ของโรงเรียนเอกชน ที่มีอิสระในการบริหารและการดำเนินการที่เร็วและคล่องตัวมากกว่าโรงเรียน ของรัฐบาล โรงเรียนเอกชนจึงสามารถนำวิธีการและแนวคิดต่าง ๆ ผลักดันไปสู่การปฏิบัติได้ง่ายและเร็วกว่า (อรทัย สุรทัตโชค, และสุรัชย์ สิกขาบัณฑิต, 2563) โรงเรียนเอกชนได้รับการสนับสนุนและ ส่งเสริมจากภาครัฐในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งทางด้านวิชาการ ด้านสื่อ

อุปกรณ์ ด้านบุคลากร และด้านการเงิน ในการจัดการศึกษาประเภทสามัญศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 มาตรา 13 (4) กำหนดมาตรการช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุน โรงเรียน ครู ผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะกรรมการเห็นชอบ และ มาตรา 14 (5) ดำเนินการจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาเอกชนตามมาตรการที่คณะกรรมการกำหนด (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2563)

อย่างไรก็ตาม โรงเรียนเอกชนยังคงประสบกับปัญหาในการบริหารสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง กมล รอดคล้าย (2561) ได้อ้างถึงปัญหาต่อการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนไว้อย่างน่าสนใจหลาย ประเด็นว่า สมาชิกในองค์กรรู้แต่หน้าที่ของตนเองแต่ไม่รู้เป้าหมายขององค์กร ซึ่งทำให้ไม่รู้ทิศทาง หรือผลลัพธ์ที่องค์กรต้องการ สมาชิกไม่รู้ว่าตนเองมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาอย่างไรถึงแม้ว่าตนเอง จะรู้ว่าปัญหาอยู่ที่ใด ยึดติดกับการทำตามรูปแบบเดิม ๆ ที่เคยทำ ซึ่งไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่สาเหตุ ที่แท้จริงได้มีความเข้าใจผิดว่าการเรียนรู้มาจากประสบการณ์เท่านั้น แต่ไม่คำนึงถึงความแตกต่าง ของอดีตกับปัจจุบัน เมื่อมีผู้บริหารที่ดีแต่ไม่ได้สืบทอดความรู้ต่อไปให้ผู้บริหารรุ่นต่อไป สมาชิก ปรับตัวไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน จากปัญหาเหล่านี้ ทำให้ระบบการทำงานในองค์กรจะต้อง ปรับเปลี่ยนให้ทันกับโลกปัจจุบันด้วยเช่นกัน ทศม วรประวัต (2565) ได้กล่าวถึงความเสี่ยงขององค์กรที่อาจพบเจอว่า ความรู้ต่าง ๆ ขององค์กรอาจสูญหายไปพร้อม ๆ กับ การที่บุคลากรลาออกหรือเกษียณอายุการทำงาน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการทำงาน หรือความก้าวหน้าขององค์กรได้ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่องค์กรจะต้องหาเทคนิคในการทำให้บุคลากร เหล่านั้นยินดีที่จะถ่ายทอด และแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ กับบุคลากรคนอื่น ๆ และในขั้นตอนสุดท้าย องค์กรต้องหาวิธีการในการจัดเก็บความรู้ที่ได้มาให้อยู่กับองค์กรอย่างมีระบบ เพื่อที่จะนำออกมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต ในยุคที่สังคมและเศรษฐกิจกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากการพัฒนาเทคโนโลยีและโลกาภิวัตน์ สถานศึกษาเอกชนมีบทบาทสำคัญในการผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพเพื่อรองรับความต้องการของตลาดแรงงาน สถานศึกษาเหล่านี้จำเป็นต้องพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการทางการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ โดยเฉพาะในสภาพแวดล้อมที่มีการแข่งขันสูงในปัจจุบัน การบริหารที่มีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อความสำเร็จและความยั่งยืนของสถานศึกษา (Hoy & Miskel, 2024)

การบริหารสถานศึกษาเอกชนที่มีประสิทธิภาพมักถูกพิจารณาจากหลายองค์ประกอบ เช่น ประสิทธิภาพของการสอน และการเรียนรู้ คุณภาพของผู้นำสถานศึกษา การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (Leith wood, Louis, Anderson, & Wahlstrom, 2004) องค์ประกอบเหล่านี้ไม่เพียงแต่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน แต่ยังส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น ศิริพร กุลวงษ์. (2562) ระบุว่า การบริหารสถานศึกษาควรมีความยืดหยุ่นและปรับตัวได้ตามสถานการณ์ นอกจากนี้ คงฤทธิ์ เทียนสุวรรณ (2563) ยังชี้ให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมจากชุมชนและการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีบทบาทสำคัญในการบริหารโรงเรียนจะช่วยให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับ ธนกร ศิริธรรม (2561) ที่สนับสนุนว่าการบริหารโรงเรียนที่มุ่งเน้นการสร้างแรงจูงใจให้ครูและบุคลากรถือเป็นหัวใจสำคัญของความสำเร็จของโรงเรียน

โรงเรียนเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู มีสถานศึกษาเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งหมด 19 โรงเรียนในจำนวน 6 อำเภอ จำนวนนักเรียน 7,286 คน โรงเรียนเอกชนความยืดหยุ่นและความคล่องตัวในการบริหารจัดการมีอิสระในการกำหนด เป้าหมาย นโยบาย และวิธีการจัดการที่เหมาะสมกับผู้เรียนสามารถปรับปรุงหลักสูตร กิจกรรม และบริการให้ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็วสามารถเน้นจุดเด่นและแนวทางการจัดการที่แตกต่างจากโรงเรียนรัฐบาล เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองและผู้เรียนที่หลากหลายช่วยสร้างแรงจูงใจและการแข่งขันในระบบการศึกษา ซึ่งจะ ทำให้โรงเรียนทุกประเภทพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง การจัดการศึกษาของเอกชนมีความสำคัญในการยกระดับคุณภาพทางการศึกษา สร้างทางเลือกและความหลากหลายในระบบ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนและการยกระดับการศึกษาของประเทศต่อไป

ด้วยความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดหนองบัว โดยนำแนวคิดของ Hoy และ Miskel (2024) ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) การสอนที่มีประสิทธิภาพ 2) ความเป็นผู้นำที่เข้มแข็งและมีวิสัยทัศน์ 3) สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 4) การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย และ 5) การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ จะส่งผลต่อการพัฒนาการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษารวมถึงการวางแผนการบริหารจัดการสถานศึกษาเอกชนให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูในสังกัดสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู ปีการศึกษา 2567 จำนวน 19 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 378 คน ซึ่งจำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 19 คน 2) ครู จำนวน 359 คน

1.2 ผู้บริหาร และครูในสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 191 คน โดยแบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 19 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ส่วนครูผู้สอน จำนวน 172 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้สถานศึกษาในอำเภอเป็นชั้นในการแบ่ง หลังจากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำแนกตาม ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) การสอนที่มีประสิทธิภาพ 2) ความเป็นผู้นำที่เข้มแข็งและมีวิสัยทัศน์ 3) สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 4) การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย และ 5) การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)

3.1 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู แตกต่างกัน

3.2 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู แตกต่างกัน

3.3 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนแตกต่างกัน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพิชญบัณฑิต เพื่อขอความร่วมมือจากผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู

4.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลถามด้วยตนเองในสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 191 ชุด

4.3 นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4.4 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามและประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติหาค่าสถิติ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทางสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และ ประสบการณ์ทำงาน โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภูตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบการบรรยายผล ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์สำหรับ วัดระดับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัด หนองบัวลำภู โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (Mean) เป็นตัวชี้วัด โดยมีเกณฑ์แปลผลค่าเฉลี่ยดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535)

คะแนน 4.51 -5.00 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติ มากที่สุด

คะแนน 3.51 -4.50 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติ มาก

คะแนน 2.51 -3.50 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติ ปานกลาง

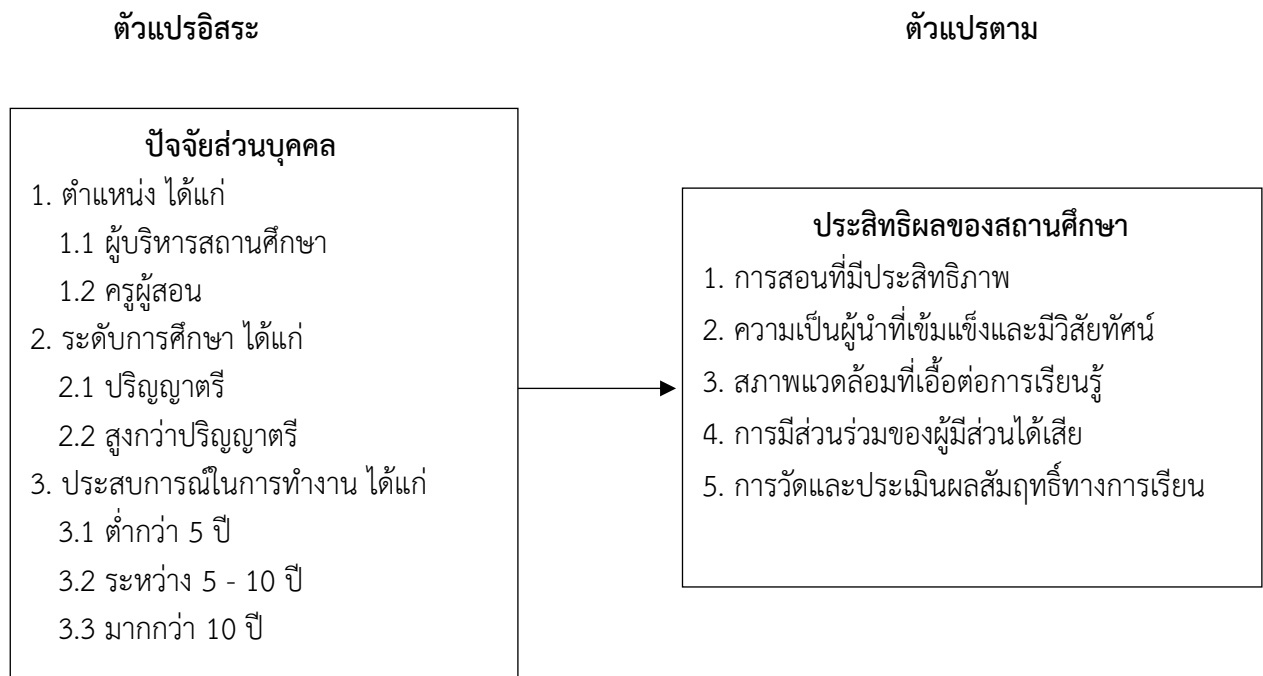
คะแนน 1.51 -2.50 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติ น้อย

คะแนน 1.00 -1.50 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู วิเคราะห์โดยการ ทดสอบค่า (t-test) สำหรับตัวแปร 2 กลุ่ม และการทดสอบค่าแอลฟา (F-test) ชนิดความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) สำหรับตัวแปรที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ถ้าพบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลในด้านใดมีความแตกต่างกันจะทำการทดสอบ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe') หรือ LSD (lysergic acid diethylamide)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบของประสิทธิผลของสถานศึกษาของ Hoy & Miskel. (2024) มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ผลการศึกษาประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู

ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.38) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย ($\bar{X}$ = 4.43) รองลงมา คือ ด้านการสอนที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{X}$ = 4.42) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านความเป็นผู้นำที่เข้มแข็งและมีวิสัยทัศน์ ($\bar{X}$ = 4.31)

2. ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามตำแหน่งระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย และด้านการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย รองลงมา คือ ด้านการสอนที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษามีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในด้านการสร้างการมีส่วนร่วมซึ่งสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม มีการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเกิดเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งในการพัฒนาการศึกษา ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ มีการพัฒนาวิธีการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ การพัฒนาคุณภาพการสอน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทำให้ประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ นาซีซะห์ ลาเตะ (2564) ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดนราธิวาส ผลการศึกษาพบว่า ผลการศึกษาพบว่า การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดนราธิวาส ภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ภัททิรา ริโรจน์ และคณะ (2565) ทำการศึกษาเรื่องประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ระดับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับ นัสเซอร์อาลี เกป็น (2562) ทำการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามอันซอเรียห์อัดดีนียะห์ อำเภอมะนัง จัหวัดสตูล ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามอันซอเรียห์อัดดีนียะห์ จังหวัดสตูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า 1. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูมีการสื่อสารและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารงานและการพัฒนาสถานศึกษาอย่างมีเป็นระบบ ซึ่งทำให้ทุกฝ่ายมีความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับแนวทางการบริหารและการดำเนินงานของสถานศึกษา รวมถึงการทำงาน

ร่วมกันในบรรยากาศที่ดีและเป็นทีม ทำให้สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาสถานศึกษาไปในทิศทางเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงส่งผลให้ความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ นาซีฮะห์ ลาเตะ (2564) ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดนราธิวาส ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดนราธิวาส โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ สุทิน สุขกาย และพงษ์ธร สิงห์พันธ์ (2562) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ไม่แตกต่างกัน 2. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารสถานศึกษามีมาตรฐานและเป็นระบบที่ชัดเจน ทุกฝ่ายสามารถรับรู้และเข้าใจการดำเนินงานได้ในทิศทางเดียวกันบุคลากรทุกระดับการศึกษาได้มีส่วนร่วมในการรับรู้และแสดงความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษา จึงส่งผลให้ความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ บัรณัน สาแล (2564) ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษาพบว่า ประสพการณ์การทำงาน ขนาดโรงเรียนต่างกัน และวุฒิการศึกษาต่างกัน ภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และ 3. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีการทำงานร่วมกัน มีการร่วมมือกิจกรรมในระดับต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมกัน มีการทำงานแบ่งฝ่ายงานที่ชัดเจน และทำงานเป็นทีมที่หลอมรวมให้บุคลากรทุกกลุ่มเข้ามามีส่วนร่วมทำให้ทุกคนมีบทบาทบทบาทในการทำงาน ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่าแนะนำการทำงานให้ผู้มีประสบการณ์มากกว่าจึงส่งผลให้ความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ บัรณัน สาแล (2564) ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษาพบว่า ประสพการณ์การทำงาน ขนาดโรงเรียน และวุฒิการศึกษาต่างกัน ภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ นาซีฮะห์ ลาเตะ (2564) ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดนราธิวาส ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดนราธิวาส โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย รองลงมา คือ ด้านการสอนที่มีประสิทธิภาพ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านความเป็นผู้นำที่เข้มแข็งและมีวิสัยทัศน์
2. ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้าน พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย และด้านการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ด้านความเป็นผู้นำที่เข้มแข็งและมีวิสัยทัศน์ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร และสนับสนุนให้มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นผู้บริหารควรมีการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรรายบุคคล จัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาบุคลากรอย่างเพียงพอ และส่งบุคลากรไปศึกษาดูงานหรือฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเองจากหน่วยงานภายนอกอย่างต่อเนื่อง

1.2 ด้านการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการติดตามและบันทึกความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ดังนั้นสถานศึกษาควรพัฒนาระบบสารสนเทศการติดตามผู้เรียนโดยจัดทำฐานข้อมูลดิจิทัลที่รวบรวมข้อมูลผลการเรียนและพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนและมีการออกแบบระบบให้ครูสามารถบันทึกและเข้าถึงข้อมูลได้อย่างสะดวก

1.3 ด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ สถานศึกษาสร้างบรรยากาศที่อบอุ่น เป็นมิตร และส่งเสริมความไว้วางใจระหว่างครู นักเรียน และบุคลากรทางการศึกษา ดังนั้นควรมีการสร้างพื้นที่และกิจกรรมส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ในสถานศึกษา สร้างมุมพักผ่อนที่เป็นส่วนตัวสำหรับครูและบุคลากร ควรมีส่งเสริมการทำงานเป็นทีมโดยจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มสาระ และสถานศึกษาควรสร้างวัฒนธรรมการเคารพและให้เกียรติซึ่งกันและกัน

1.4 ด้านการสอนที่มีประสิทธิภาพ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ สถานศึกษาใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลาย สามารถสะท้อนพัฒนาการและความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างชัดเจน ดังนั้น สถานศึกษาควรพัฒนาระบบการประเมินผลโดยออกแบบเครื่องมือประเมินที่ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ควรมีการสร้างควมหลากหลายของวิธีการประเมิน เช่น การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ การประเมินโดยเพื่อน การประเมินตนเอง การใช้แฟ้มสะสมงาน เป็นต้น

1.5 ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ สถานศึกษาสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีกับผู้มีส่วนได้เสียเพื่อให้การจัดการศึกษาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม ดังนั้นสถานศึกษาควรมีการจัดกิจกรรมสร้างการมีส่วนร่วมโดยจัดประชุมผู้ปกครองและชุมชนอย่างสม่ำเสมอ จัดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดหนองบัวลำภู

2.2 ควรศึกษาควรศึกษาปัจจัยที่เป็นจุดแข็งจุดอ่อนของการบริหารโรงเรียนเอกชน เพื่อนำมาส่งเสริมให้มีประสิทธิภาพการบริหารงาน

เอกสารอ้างอิง

- กมล รอดคล้าย. (2561). *จะยกคุณภาพการศึกษาต้องพัฒนา “ครู”*. สืบค้น จาก <https://www.matichon.co.th>.
- ขจรจิตร อ่อนเฉย และคณะ. (2565). แนวทางการดำเนินงานวิชาการยุคปกติวิถีใหม่ของโรงเรียนเอกชนจังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. *วารสารวิจัยวิชาการ ปีที่ 5ฉบับที่ 4 (กรกฎาคม-สิงหาคม 2565)*.
- คงฤทธิ เทียนสุวรรณ. (2563). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษาเอกชน. *วารสารการบริหารการศึกษาและการพัฒนาชุมชน*. 12(2), 123-135.
- คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. (2562). *รายงานพันธกิจปฏิรูปการศึกษาไทย*. สืบจาก <http://backoffice.onec.go.th>
- ทศม วรประวัต. (2565). *รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเอกชนเพื่อส่งเสริมความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้*. หลักสูตรการศึกษา คุษภูบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธนกร ศิริธรรม. (2561). แรงจูงใจในการทำงานของครูในสถานศึกษาเอกชน. *วารสารการบริหารและการพัฒนาท้องถิ่น*. 8(3), 201-214.

- นาซีอะห์ ลาเตะ. (2564). การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดนราธิวาส. หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- นัสเซอร์อาลี เกป็น. (2562). ประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษา โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม อ้นซอเรียห์อัดดีนียะห์ อำเภอมือสตูล. จังหวัดสตูลการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชนมหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- บรันนัน สาล. (2564). การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี. หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ภัททิรา ธีโรจน์ รุ่งฤดี รัตนชัยศิลป์ สุชาติ ใจภักดี ปวินท์ เทพคุณหมิมิตต์ และ ชลลดา เจียมจิตวานิชย์. (2565). ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนเอกชนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่. วารสารวิชาการสถาบันวิทยาการ จัดการแห่งแปซิฟิก. 8(1), หน้า 505-512.
- อรัญญ์ สุรทัตโชค และสุรัชย์ สิกขาบัณฑิต. (2563). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. 10 (1), 203-213.
- สุทิน สุขกาย และพงษ์ธร สิงห์พันธ์. (2562). การศึกษาประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ. วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มีนาคม 2562).
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2563). คู่มือการปฏิบัติงานโรงเรียนเอกชนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ(2561) ยุทธศาสตร์ชาติ20 ปี. สืบค้น จาก <http://nscr.nesdb.go.th/>
- อจศรา ประเสริฐสิน, เทพสุดา จิวตระกูล และ จอย ทองกล่อมศรี. (2560). การศึกษาแนวทางการจัดการนวัตกรรมการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการทำวิจัย. วารสารบรรณศาสตร์ มศว, 10(2), 78-89.
- ศิริพร กุลวงษ์. (2562). การบริหารจัดการสถานศึกษาเอกชนในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง. วารสารการบริหารการศึกษา. 7(1), 95-110.
- Derrick Meador. (2018). *Strategies for Teachers to Maximize Student Learning Time*. The University of New Mexico.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2013). *Educational administration: Theory, research, and practice (9th ed.)*. New York: McGraw-Hill.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2024). *Educational Administration: Theory, Research, and Practice*. McGraw-Hill Education.
- Leithwood, K., Louis, K. S., Anderson, S., & Wahlstrom, K. (2004). *How leadership influences student learning*. The Wallace Foundation.